

Jaroslav Seifert

VEČER V KAVÁRNĚ

Princezno Salome, procházíš se mým snem,
vidím tvůj účes mezi číšiemi a hrozny vína.
Jaké to štěstí, býti básníkem,
býti básníkem s očima podivína!

Číšník svou hlavu nese na stříbrné míse.

Jako myš v poušti chtěl bych se ztratiti světu,
kam odplul ten prapor na stožáru červené lodi?
A proč je kotva znakem naděje, když mně je tak smutno je tu
a mrtvou tanečnici ta píseň neprobudí?

Pod umělou palmou usmívá se černochoch
s růžovou maskou světla na své tváři.
V tu chvíli láskou velikou jsem ve svém srdci přemoh,
však její stín mne nocí doprovází.

Nocí, visutou zahradou, na které uvadly hvězdy,
když vášnivý spáček a dobrodruh krásy,
opřen o teplo amerických kamen, jako by usnout chtěl navždy,
vzpomínal jsem na zmírzlé ananasy.

Chocholy chryzantém jak lehká pštrosí pera,
na stole karty, osud, tíha lásky.

Ярослав Сайферт

ВЕЧЕР В КАФЕНЕТО

Принцесо Саломе, разхождаш се в съня ми,
 прическата ти между чашите и гроздето видях.
 Да си поет е щастие голямо,
 да си поет с очите на чудак!

Понася келнер своята глава на сребърен поднос.

Как искам да се скрия като мишка сред пустиня,
 къде ли мачтата на аления кораб знамето отнесе?
 И котвата защо е знакът за надежда, щом скръбта не ме отмина,
 щом не се събужда мъртвата танцьорка даже и от тази песен?

Усмивва се покрай изкуствената палма негър
 със своята маска от светлинни рози.
 За миг преодолях любовната си нега,
 но нощем сянката ѝ ме тревожи.

В нощта, във тази виснала градина с вехнещи звезди,
 когато спи завинаги авантюристът страстно във съня си,
 защото сам е пожелал, опрян о топлия американски зид,
 аз спомнях си премръзналите ананаси.

Качулките на хризантемите са като леките перца на щраус,
 на масата са картите, съдбата, любовта без думи.

Превод от чешки: Жоржета Чолакова

С Д